

Szekeres Sándor Gábor ÉNEK

beszorultam magamba az orvos azt mondta nem kell aggódni én mégis aggódtam attól tartottam nem tud engem kiszedni magamból egy vágás mondta és megoldódik minden túl fogja élni a vágás megvolt túléltem de nem oldódott meg semmi inkább még jobban összegabalyodott a zárójelentésre persze azt írta hogy állapota gyógyult nem gondolta hogy azzal a vágással kiszabadulok magamat pedig még mélyebbre taszítom mint eddig és nem én leszek akivel majd szemtől szemben áll a kórházi ágynál és elkészönve minden jót kíván az élethez hanem én állok majd előtte aki megfogtam magamat és lehúztam aki most szabadon bolyongok aki elzártam magamat a szobába ahol csak egy asztal van két székkal és csak egy villanykörte lóg a mennyezetről ami gyéren világítja be a helyet ahol én vagyok egyedül nem gondolta csak elkészönt tőlem aki nem én voltam magamban mert én magamban voltam a szobában és ültem az egyik széken vártam valamire vagy inkább valakire magamra vártam hogy ott legyek velem szemben és megmondjam hogy most azonnal csináljak vissza mindent ahogy a vágás előtt volt beszorult de legalább nem bezárt állapotban átültem a másik székre hogy érezzem mégis ott vagyok de akkor meg üres lett a szék ahonnan átültem mégiscsak az kellett volna hogy ott legyek hogy mindkét széken ott üljek magammal szemben de nem jöttem mert örültem hogy végre szabad vagyok és nem kell egyedül ott ülnöm a félhomályban azon a széken és nézmem hogy a másik szék az enyém üresen áll üresen egyedül nélkülem üresen egyedül üresen nélkülem nélkülem egyedül üresen üresen üresen üresen

kép | [Maria Pleshkova, lensculture.com](http://lensculture.com)